

สถานที่ High Heart, Acorn Hall อาร์ยาและเกนดรีอยู่กับพี่น้องไรธ กำลังเดินทางไปยังริเวอร์รันเพื่อส่งตัวอาร์ยาให้กับพระราชารอบบ

เมื่อพวกเขาเดินทางมาถึง ท่านหญิงสมอลวู้ดยืนยันให้อาร์ยาอาบน้ำจนสะอาดสะอาดและแต่งชุดกระโปรงอย่างเหมาะสม ขณะที่พวกเขากำลังรับประทานอาหาร ท่านหญิงสมอลวู้ดเอ่ยถึงข่าวลือเรื่องเจมี แลนนิสเตอร์หลบหนีออกจากค่ายได้ด้วยความช่วยเหลือของท่านหญิงแคทลิน ก่อนที่ฮาร์วินจะนึกขึ้นได้และขอให้อาร์ยาออกไปจากวงสนทนา

...

"อาร์ยา" เกนดรีเดินตามเธอออกมา "ท่านหญิงสมอลวู้ดบอกว่าที่นี่มีโรงตีเหล็ก อยากไปดูไหม"

"ถ้าเจ้าอยากดูนะ" เธอไม่มีอะไรอย่างอื่นทำอยู่แล้ว

"ธอโรสคนนี้" เกนดรีพูดขึ้นเมื่อพวกเขาเดินผ่านคอกสุนัข "ใช่คนเดียวกับธอโรสที่เคยอาศัยอยู่ในปราสาทที่คิงส์แลนดิ้งหรือไม่ นักบวชแดงที่อ้วนและโกนครึ่งะ"

"ข้าคิดว่างั้นนะ" เท่าที่อาร์ยาจำได้เธอไม่เคยคุยกับธอโรสที่คิงส์แลนดิ้งแม้สักครั้ง แต่เธอรู้ว่าเขาเป็นใคร เขาและจาลาบาร์เคยเป็นสืสันในสภาของโรเบิร์ตและธอรัสยังเป็นเพื่อนกับพระราชาก็ด้วย

"เขาจำข้าไม่ได้ แต่เขาเคยมาที่โรงตีเหล็กของข้า"

โรงตีเหล็กขนาดเล็กแห่งนี้ไม่ได้เปิดใช้งานมาสักพักแล้ว อย่างไรก็ตาม ช่างตีเหล็กได้แขวนเครื่องมือของเขาเอาไว้บนกำแพงอย่างเป็นระเบียบ เกนดรีจุดเทียนและตั้งมันไว้บนทั้งขณะที่เขาหยิบคีมลงมา

"นายข้ามักจะดูเขาเรื่องดาบไฟอยู่เสมอ เขาพูดว่านั่นไม่ใช่วิธีปฏิบัติต่อเหล็กกล้าชั้นดี แต่ธอโรสไม่เคยใช้เหล็กกล้าชั้นดี เขาแค่จุ่มดาบราดาถูกลงในไวด์ไฟร์และปล่อยให้ไฟลุกโชน มันเป็นแค่กลยุทธ์ของการเล่นแร่แปรธาตุ นายข้าบอกงั้น แต่มันทำให้ม้าและอัศวินบางคนกลัว"

เธอย่นหน้าขณะที่พยายามนึกว่าบิดาของเธอเคยกล่าวถึงธอโรสหรือไม่ "เขาไม่ใช่ นักบวชที่เคร่งครัดนัก ว่าไหม"

"ใช่" เกนดรียอมรับ "มาสเตอร์มอทบอกว่าธอโรสสามารถตีเหล็กได้ทุกคนแม้กระทั่งพระราชารอบบ พวกเขามีนิสัยใจคอคล้ายกัน ทั้งตะกละและขี้เมา"

"เจ้าไม่ควรเรียกพระราชาวาขี้เมา" พระราชารอบบอาจจะดื่มเยอะก็จริง แต่เขาเป็นเพื่อนกับบิดาของเธอ

"ข้ากำลังพูดถึงธอโรส" เกนดรีขู่มิฉะนั้นมาราวกับต้องการจะทิ่มหน้าเธอแต่อาร์ยาบัดมันออกไป

"เขาชอบงานเลี้ยงและงานประลอง นั่นแหละคือเหตุผลที่พระราชารอบบชอบเขา และธอโรสมีความกล้าหาญ เมื่อ

กำแพงไฟค์ทลายลงมาเขาเป็นคนแรกที่ฝ่าเข้าไปพร้อมดาบไฟของเขาและทำให้ชาวเหล็กไหลลุกเป็นไฟทุกครั้งที่เขาลงดาบ"

"ข้าหวังว่าข้ามีดาบไฟ" อาร์ยาสามารถนึกคนที่เธออยากทำให้ลุกเป็นไฟได้หลายคนทีเดียว

"มันเป็นแค่กลอุบาย ไวต์ไฟร์ทำลายเหล็กกล้า นายข้าชายดาบเล่มใหม่ให้ธอร์อสหลังจบการประลองทุกครั้ง และทุกครั้งพวกเขาจะเถียงกันเรื่องราคา" เกนดรีแวนคืนกลับที่เดิมและหยิบก้อนท่าทางหนักลงมา "มาสเตอร์มอทบอกว่าถึงเวลาแล้วที่ข้าจะได้สร้างดาบยาวเล่มแรก เขาให้ชิ้นเหล็กเนื้อดีมาและข้ารู้ในทันทีว่าข้าต้องการให้ใบมีดนั้นออกมาเป็นรูปทรงแบบไหน พอตีกับที่ยอเรนพาข้ามาเข้าร่วมกับหน่วยพิทักษ์ราตรี "

"เจ้ายังสามารถสร้างดาบได้ถ้าเจ้าต้องการ " อาร์ยาบอก "เมื่อเราเดินทางถึงริเวอร์รัน เจ้าสามารถสร้างดาบให้กับพี่ชายข้า รอบบ์"

"ริเวอร์รัน" เกนดรีวางค้อนลงและมองเธอ "เจ้าดูแตกต่างไปนะ ค่อยดูสมกับเป็นเด็กสาวตัวน้อย"

"ข้าดูเหมือนต้นโอ๊คพอสมควรโปร่งเงา"

"อย่างน้อยเจ้าก็เป็นต้นโอ๊คที่ดีทีเดียว" เขาก้าวเข้ามาใกล้ขึ้นและสูดดมกลิ่นของเธอ "แถมเจ้ายังกลิ่นหอมอีกด้วย"

"แต่เจ้าไม่ เจ้ามันตัวเหม็น" อาร์ยาผลักเขาลงบนทั้งและวิ่งหนี แต่เกนดรีคว้าแขนเธอไว้ เธอขัดขาเขาทำให้เขาสะดุดแต่เขาดึงเธอล้มลงไปกับเขา พวกเขาคลิ้งไปด้วยกันบนพื้นของโรงตีเหล็ก เขาแข็งแรงมากแต่เธอร่องไวกว่า ทุกครั้งที่เขาพยายามจับเธอไว้หนึ่ง ๆ เธอสามารถบิดตัวเป็นอิสระและต่อเขา เกนดรีเพียงแต่หัวเราะซึ่งทำให้เธอโกรธ ในที่สุดเขาก็สามารถรวบข้อมือทั้งสองของเธอไว้ในมือเดียวและเริ่มจี๋เธอด้วยมืออีกข้าง อาร์ยากระแทกเข่าเข้าระหว่างขาของเขาและบิดตัวเป็นอิสระ พวกเขาทั้งสองคนมอมแมมไปด้วยฝุ่นและแขนเสื้อข้างหนึ่งของเธอนึกขาด

"ที่นี้ข้าก็ไม่ดูดีเท่าไรแล้วสินะ" เธอตะโกน

ทอมกำลังร้องเพลงอยู่เมื่อพวกเขากลับไปห้องโถง

My featherbed is deep and soft,

เตียงขนนกของข้าทั้งหนาและนุ่ม

and there I'll lay you down,

และข้าจะวางเจ้าลงบนนั้น

I'll dress you all in yellow silk,

ข้าจะให้เจ้าสวมชุดผ้าไหมสีเหลือง

and on your head a crown.

และวางมงกุฎลงบนศีรษะของเจ้า

For you shall be my lady love,

ให้เจ้าเป็นท่านหญิงที่รักของข้า

and I shall be your lord.

และข้าจะเป็นท่านลอร์ดของเจ้า

I'll always keep you warm and safe,

ข้าจะทำให้เจ้าอบอุ่นและปลอดภัย

and guard you with my sword.

และปกป้องเจ้าด้วยดาบของข้า

ฮาร์วินมองมาที่พวกเขาและระเบิดเสียงหัวเราะ แอกองายยิ้มและพูดว่า "เราแน่ใจนะว่าเป็นท่านหญิงผู้สูงศักดิ์"

แต่เลียมตีหัวเคนดรี "ถ้าเจ้าอยากสู้ มาสู้กับข้านี้ เธอเป็นเด็กผู้หญิงและอายุเพียงครึ่งเดียวของเจ้า เจ้าอย่าตะ
ต้องเธออีก ได้ยินข้าไหม"

"ข้าเป็นคนเริ่ม" อาร์ยาบอก "เคนดรีแค่พูดเฉยๆ"

"ปล่อยเขา เลียม" ฮาร์วินบอก "ข้าไม่แปลกใจเลยว่าอาร์ยาเป็นคนเริ่ม เธอเป็นเช่นนั้นเสมอเมื่อตอนอยู่ที่วินเทอร์
เฟล"

ทอมขยิบตาให้เธอขณะที่เขาเริ่มร้อง

And how she smiled and how she laughed,

และรอยยิ้มของเธอกับเสียงหัวเราะของเธอ

the maiden of the tree.

หญิงสาวแห่งแมกไม้

She spun away and said to him, no featherbed for me.

เธอหมุนตัวออกห่างเขาและบอกว่า ข้าไม่ต้องการเตียงขนนก

I'll wear a gown of golden leaves,

ข้าจะสวมเสื้อคลุมที่ทำจากใบไม้สีทอง

and bind my hair with grass,

และมัดผมของข้าด้วยต้นหญ้า

But you can be my forest love,

แต่เจ้าสามารถเป็นคนรักของข้า

and me your forest lass.

และข้าเป็นหญิงสาวที่รักของเจ้า

"ข้าไม่มีเสื้อคลุมที่ทำจากใบไม้หรือกระแสน้ำ" ท่านหญิงสวมลวดเย็บพร้อมรอยยิ้มเอ็นดู "แต่คาเรลเลนทั้งกระโปรงตัวอื่นไว้บ้างที่น่าจะพอใช้ได้ มาเถอะเด็กน้อย ขึ้นไปข้างบนกัน"

ท่านหญิงสวมลวดเย็บกรานให้อาร์ยาอาบน้ำอีกครั้ง ตัดและแปรงผมของเธอ ชุดกระโปรงที่เธอสวมให้ครั้งนี้มีสีม่วงอ่อน และเช้าวันต่อมา ท่านหญิงสวมลวดก็ทำให้เสื้อคลุมรัดเอว เข็มขัดและกางเกงสำหรับขี่ม้า

"มันเคยเป็นของลูกชายข้า" เธอบอก "เขาตายตอนอายุเจ็ดขวบ"

"ข้าเสียใจด้วยท่านหญิง" อาร์ยาเริ่มรู้สึกแสบและรู้สึกผิดต่อเธอ "ข้าเสียใจเรื่องที่ข้าทำชุดกระโปรงขาดด้วยเช่นกัน มันสวยมาก"

"เจ้าก็เช่นกันเด็กน้อย จงเข้มแข็ง"